

10 éves a Hivatásórző Ház

Szeretettel köszöntök mindenkit. Perger Károlyné vagyok. A Hivatásórző Házban 2004-óta nővérként dolgozom. Most a nővérek munkájáról szeretnék néhány mondatban szólni.

A nővér munkájában nagyon fontos a jó megfigyelő képesség, hiszen az érkezéstől a távozásig figyelemmel kell kísérnünk a betegeket.

A beteg fogadása és elhelyezése a nővér első feladata.

A beteg és a nővér megismerkedik egymással, majd a nővér az elhelyezkedésben segít.

Próbálja oldani a beteg szorongását, melyet az állapota és az új helyzet vált ki belőle.

A leltár elkészítése közben segít a kipakolásban, ha van szobatársa, megismerteti vele.

Ismertetjük a beteggel a házirendet, amit írásban is megkapnak, hogy alaposan tanulmányozhassák. Vannak olyan részek, amiket jobban kell hangsúlyozni, mert elfejtik, vagy figyelmen kívül hagynak. Pl. a dohányzás rendjét, vagy a szobák rendjét, illetve a pihenésre térés idejét.

Pár szóban ismertetjük a terápiával kapcsolatos tudnivalókat.

Ilye például, hogy az első lépés megtételéig egyedül nem hagyhatja el a házat. (Nincs zárva sem az ajtó, sem a kapu. Akkor mehetnének ki, amikor akarnak, Azért nem mennek ki, mert ők így döntenek.)

Miután sikeresen berendezkedett a beteg, körbevezetjük a Házon, és elmondjuk, hogy mit hol talál.

Minden beteg más és más. Érkezésük, állapotuk, viselkedésük mind-mind különböző. Kiszakadnak megszokott környezetükből, félnek, szoronganak megvonási tüneteik lehetnek (remegnek, izzadnak).

Ha a beteg délelőtt érkezik, akkor az ebédlőbe kísérjük, ahol bemutatjuk a többi betegnek, és együtt ebédelünk. Előfordul, hogy ilyenkor nem-igen tud enni az új beteg. Bár azt kérjük, hogy detoxikált állapotban jöjjenek, ez nem sikerül mindenkinek. (Valakitől azt hallottam, hogy el is kell búcsúzni az alkoholtól. Ők ezt az idevezető úton teszik meg.) Ilyenkor fokozottabban figyelünk rá, biztatjuk a bőséges folyadékfogyasztásra, és hagyjuk őt pihenni.

A betegnek pszichése szüksége van látogatókra. Elengedhetetlen mindkét fél felvilágosítása, hogy mikor, ki és hol fogadhat látogatót, illetve mikor és milyen feltételekkel mehet el vele kimenőre.

Egy nővér veheti azt is észre, ha egy beteg mellől elmaradnak a hozzátartozók.

A felvételkor elkért zárójelentést, laboreredményeket és a későbbiekben kitöltött, felvétellel kapcsolatos dokumentációkat mindkét szakorvosnak továbbítjuk. A betegnél lévő gyógyszereket elzárjuk, de biztosítjuk arról, hogy szükség esetén és szakorvosi javaslat alapján tovább szedheti.

A Házba hetente kétszer jön belgyógyász, aki megvizsgálja az új beteget, rögzíti a felvételi státuszát, s amíg a házban tartózkodik, addig ő a háziiorvosa.

A rendeléseken az ügyeletes nővér is részt vesz. Feljegyzi a teendőket, hogy a többi nővér is tudja mire kell odafigyelni a betegnél, mikor hova kell irányítani és a legközelebbi rendelésen be tudjon számolni az orvosnak. Ha szakrendelésre kell a betegnek menni, akkor ezt is a nővér szervezi meg, ő gondoskodik a gyógyszerek beszerzéséről is.

A legtöbbet a nővér tartózkodik a betegek között. Amikor már megismerte a beteget, ha szükséges, felvilágosítja a higiénés szabályok betartásáról is. Ebben az esetben elkerülhetetlen a tapintatos, határozott, de nem sértő magatartás.

Az étlap összeállítása is a nővér feladatai közé tartozik. Ezt egy nővértársam készíti el. Olyan étlapot állít össze, hogy az tápláló, változatos és nem utolsósorban egészséges legyen. A speciális étrendet igénylő beteg étkezésére is odafigyel.

Testtömeg indexet számolunk a betegnél bejövetelkor, és amikor befejezte a terápiát. Itt jegyzem meg, hogy általában az az említésre méltó, amikor valakinél ez az érték változatlan marad. A haskörfogatuk bizony megnövekszik, amíg a Házban tartózkodnak.

Egy másik Nővértársunk a betegek részére kreatív foglalkozást tart. Ilyenkor van mód a kötetlenebb beszélgetésre is

Ezekre a foglalkozásokon belekóstolhatnak a könyvkötészetbe, üvegfestésbe, de itt készülnek a húsvéti és karácsonyi üdvözlőlapok is.

Akinek kedve van, az kertészkedhet is.

A Házban lehetőségük van a betegeknek hétféle kirándulást, egyéb szabadidős programot szervezni. Erre havonta kétszer van mód. Ha minden beteg igénybe veszi, akkor a nővér is elkísérheti őket ezekre a programokra. Most visszatérnék József atya beszámolójában elhangzottakra,...most már szombatra nem hívunk be betegeket.

Mivel a konyhai dolgozónk munkaideje 8 óra, ezért a nővérnek be kell segíteni az étkeztetésbe. A reggelit az éjszakás nővér, a vacsorát a nappalos nővér készíti el a betegek számára. Megteríti, előkészíti az ételt, feltálalja és elmosogat.

Szombaton, vasárnap és ünnepnapokon az ebédet is a nővér tálalja fel a betegeknek. Ilyenkor Ő felel mindenért.

Amikor a konyhásunk szabadságon van, a takarítónő helyettesíti. Ezekre a napokon a nővér takarítja a Házban, amennyire a nővéri munkája engedi.

A betegek ruháit és az ágyneműt a konyhai dolgozó mossa, az éjszakás nővér vasalja.

A nővérek között megoszlanak bizonyos adminisztrációs munkák. Ilyen a felvételi interjú készítése, ápolási dokumentáció kitöltése, pénz és értékek elhelyezése, írásban való rögzítése, a konyha ellenőrzése a HCCP előírása szerint, vagy a munka alkalmassági vizsgálatokon való megjelenés számontartása, a szakmai fejlődéshez szükséges továbbképzések megszervezése.

Ha a beteg sikeresen befejezte a terápiát, elbúcsúztatjuk. Ez egy bensőséges kis ünnepség.

Ilyenkor a segítőtje, az igazgató úr, a kísérelő és a nővér pár mondatban elköszön tőle.

Mindenkinek elmondjuk, hogy **mindig** szeretettel várjuk vissza a Házba

Megragadnám az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a szigetvári kórház addiktológiai osztályának, Dr Szikszay Petronella főorvos asszonynak, Dr Tóth Miklós főorvos úrnak, és az ott dolgozóknak, akik segítségünkre voltak abban 10 évvel ezelőtt, hogy erre a munkára felkészüljünk.

Azt mondják, hogy a betegek számára nagyon fontos az első találkozás, az első benyomás, ami a Házban éri .

Elmondanék egy régi történetet. Egy kedves betegünk egy péntek délelőtt telefonon érdeklődött, hogyan lehet a Házba terápiára bejutni. A főnővér elmondta ennek a módját, hogy írásos jelentkezést követően behívjuk orvosi vizsgálatra, és utána egy megbeszélte időpontban elfoglalhatja a helyét. De Ő erősködött, hogy már ma be akar jönni. Ez is elég szokatlan volt, mert inkább halogatják a bejövételt, mint siettetik. Így péntek délután már a Házban volt a beteg.

Ismertettem vele a házirendet, a terápiáról is beszéltem. Ekkor nem mondott semmit, csak később mesélte el nevetve az atya, hogy Ő úgy képzelte el, hogy itt hűtőszekrényekben lesz majd bor sör pálinka, ki mit szeret inni, és majd szépen lassan megtanítjuk neki, hogyan kell mértékletesen inni. No, ezzel szemben én egyből azzal fogadtam, hogy mostantól egy kortyot sem ihat. Hogy akkor nem fordult sarkon és nem hagyta itt a Házat, az Ő erős elhatározásának köszönhető.

Azóta is őrzi a józanságát, és gyakorolja az A.A-szlogent, hogy csak a mai nap nem iszom, és ezt minden nap megfogadja.

Elmondanám még, hogy 10 éve dolgozom a Házban, de a 10 év alatt egyetlen egyszer sem jöttem be úgy dolgozni, hogy „jaaaj már megint dolgozni kell menni.”

Köszönöm, hogy meghallgattak

Leányvár, 2014.09.24.